

Sygn. akt IV C 195/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Warszawie** IV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Andrzej Sterkowicz

na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2022 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa **M. S.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prokuratorowi Okręgowemu w Gdańsku, Prokuratorowi Rejonowemu (...)w G., Prokuratorowi Generalnemu**

o zapłatę

po rozpoznaniu zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 marca 2022 r.

postanawia:

1. na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uchylić w części, tj. w zakresie punktu I ppkt. 28 i 38, postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2022 r. sygn. akt IV C 195/18 w przedmiocie ustalenia podgrupy 28 i 38,
2. usunąć z podgrupy 28 M. G. i A. W.,
3. usunąć z podgrupy 38 H. F..

SSO Andrzej Sterkowicz

**Sygn. akt IV C 195/18**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 marca 2022 r. tut. Sąd dokonał ustalenia składu grupy w toczącym się postępowaniu (postanowienie – k. 1211-1212v).

Rzeczony postanowienie zostało zaskarżone przez pozwanego zażaleniem z dnia 28 kwietnia 2022 r., w części, co do ustalenia, że:

1. w skład grupy wchodzi podgrupa nr 28, do której zalicza się M. G. i A. W.,
2. do podgrupy nr 38 zalicza się H. F..

Zaskarżonemu postanowieniu pozwany zarzucił:

1. naruszenie art. 1 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, poprzez:
  - a. uznanie, że roszczenie H. F. oparte jest na tej samej podstawie faktycznej, co roszczenie pozostałych członków grupy, podczas gdy H. F. nie zawarła umowy z (...) sp. z o.o. i nie posiadała roszczenia wobec (...) sp. z o.o. o zwroto zainwestowanych środków pieniężnych,
  - b. pominięcie faktu, że H. F. zmarła,

2. naruszenie art. 1 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 i ust. 2 ustawy z 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym oraz art. 24 ust. 1 ustawy z 17 grudnia o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym w zw. z art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. poprzez nieodrzczenie pozwu względem żądania M. G. o zapłatę 140.000 zł, podczas gdy:

- a. M. G. wystąpiła już z tożsamym roszczeniem w pozwie zbiorowym z dnia 26 marca 2015 r. sygn. akt XXV C 1614/16.
- b. W podgrupie nr 28 pozostaje jedynie A. W.,

Mając na uwadze powyższe zarzuty, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez usunięcie ze składu grupy M. G., A. W. i H. F. (zażalenie – k. 1219-1225).

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie podlegało uwzględnieniu w całości.

W okolicznościach sprawy należało rozpatrzyć zażalenie w stosunku do H. F. osobno, a także w stosunku do M. G. i A. W. osobno.

Co tyczy się H. F., skarżący słusznie zauważył, że do złożonego pozwu nie dołączono żadnej ważnej umowy zawartej między H. F. a (...) sp. z o.o. Wynika to z faktu braku skutecznego pełnomocnictwa do zawarcia umowy w jej imieniu. Tym samym, zgodzić należało się ze skarżącym, że między H. F. a (...) nie powstał stosunek zobowiązaniowy, a tym samym jej roszczenie nie było oparte na tej samej podstawie faktycznej co roszczenie pozostałych członków grupy (art. 1 ust. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym) i już z tego powodu zażalenie pozwanego w stosunku do H. F. było zasadne. Co więcej, jak ustalono w toku postępowania, H. F. zmarła 11 października 2016 r., a zatem nie mogła już tylko z tego powodu pozostawać członkiem grupy.

Co zaś tyczy się roszczenia M. G., słusznie skarżący w zażaleniu podniósł, że powódka wystąpiła już przeciwko pozwanemu z tym samym roszczeniem, w postępowaniu zawisłym przez Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XXV C 1614/16. Pozew w sprawie o sygn. akt XXV C 1614/16 został wniesiony przed wniesieniem powództwa w sprawie niniejszej. Zgodnie natomiast z treścią art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeśli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została prawomocnie zakończona. Należy podkreślić, że M. G. jako zdarzenie wywołujące szkodę w niniejszym postępowaniu wskazała ten sam stosunek prawny, na mocy którego dochodzi roszczenia w postępowaniu zawisłym pod sygn. akt XXV C 1614/16.

Mając na uwadze powyższe, słusznie skarżący wypuklił, że zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym postępowanie grupowe w sprawach o roszczenia pieniężne jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy wysokość roszczenia każdego członka grupy została ujednoczona poprzez zrównanie wysokości roszczenia dochodzenia przez członków grupy lub podgrupy. Ujednoczenie wysokości może nastąpić w podgrupach, liczących co najmniej 2 osoby.

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, że w skład podgrupy nr 2 wpisano 2 członków tj. M. G. i A. W., to wobec braku podstaw do ujawnienia w składzie grupy M. G., poza składem podgrupy znaleźć się musi również A. W.. Podmioty te nie posiadają bowiem roszczeń, które są ujednoczone pod kątem wysokości żądania z innym członkiem grupy.

Jednocześnie, Sąd pragnie wskazać, że zgodnie z treścią 395 § 2 k.p.c. jeżeli zażalenie zarzuca nieważność postępowania lub jest oczywiście uzasadnione, sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, może na posiedzeniu niejawnym, nie przysyłając akt sądowi drugiej instancji, uchylić zaskarżone postanowienie i w miarę potrzeby sprawę rozpoznać na nowo. Od ponownie wydanego postanowienia przysługują środki odwoławcze na zasadach ogólnych.

W ocenie Sądu zażalenie pozwanego było oczywiście uzasadnione, co pozwalało na zastosowanie normy wynikającej z ww. przepisu oraz wydanie przedmiotowego orzeczenia przez Sąd I Instancji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

# ZARZĄDZENIE

(...)